

MOKRZYĆ (3) *vb impf*

o jasne.

inf mokrzyć (1). ◊ [*praes 1 sg* mokrzyć.] ◊ *praet 3 pl m an* mokrzyły (1). ◊ *impers* ma być mokrzo(1)no (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Oddawać mocz; urinam facere a. reddere, meiere Mącz (3)* : W ieden vrinał/ to ieft w fkleńniczę nie ma być dwa razy przeftaiąc mokrzo *FalZioł V [1]v; Mącz 508c.*

Zwrot: »krwią mokrzyć« = oddawać mocz z krwi (1): V Brándule woły/ które fwégo czáfu krwią mokrzyły/ á chorobę tę iakoby przyrzutną wżyftki w tám tym kráiu miály/ nápiwłzy fy/ á tak ozdrowiawłzy [...] wodę záléciły. Oczko 11v.

2. [*Zwilżać, moczyć; imbuere, insucare, mecerare, madefacere, madidare, sufficere Cn: mokrzyć humecto, madefacio. Volck L113v.*]

Synonimy: 1. moczyć, siusiać, siuskać, szczać; 2. moczyć.

Formacje współrdzenne cf MOCZYĆ.

Cf MOKRZĄCY, MOKRZENIE